

Competentieformulier KPSP-therapeut

Hierbij verklaart

Supervisor

Naam

Registratie(nummers): BIG, NVP

dat

Supervisant

Naam

Adres

Postcode/woonplaats

E-mail

Telefoonnummer

BIG registratie(s)

Heeft deelgenomen aan een supervisie-traject.

Soort supervisie

individueel

groep

Indien groeps: aantal deelnemers

Aantal sessies (minimaal 20)

Duur van de sessies

Supervisieperiode

Supervisiefrequentie

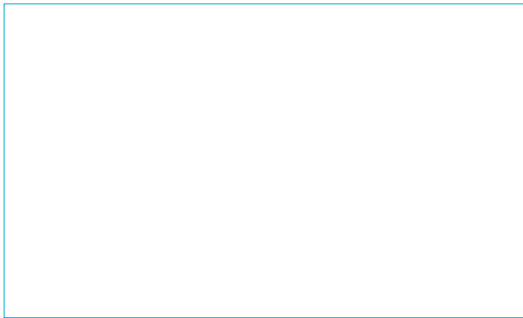
Aantal besproken casus
(minimaal 5)

Waarbij de betreffende KPSP-competenties positief beoordeeld zijn door supervisor –
voor specificering zie volgend blad

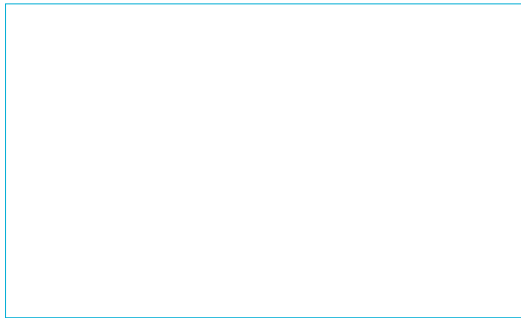
Aldus naar waarheid opgemaakt te

Datum

Handtekening supervisor

Handtekening supervisant

Evaluatie specifieke KPSP-competenties

De supervisant heeft laten zien de onderstaande competenties in voldoende mate te beheersen en bijbehorende interventies adequaat te kunnen inzetten.

- 1 **Steunende attitude:** Supervisant is in staat te herkennen aan welke ontwikkelingsbehoeften en steun de cliënt een tekort ervaart of heeft ervaren in de kindertijd en kan daar met een adequate, steungevende attitude op reageren. Het gaat in de kern om contact maken, luisteren, naast iemand staan, begrip hebben voor het lijden zonder de regressie te bevorderen. Een nieuwe relatie aanbieden in de therapeutische relatie die anders is dan iemand gewend is maar niet zo anders dat het niet te integreren valt. Het gaat om de ander helpen, zichzelf te helpen of te steunen of te troosten. Voorbeelden: actief luisteren, focus houden, verdiepen, reflecteren, empathie tonen, acceptatie/begrip tonen, valideren van het beleefde gevoel, normaliseren, clarificeren, discrepanties en ambivalenties benoemen, confrontatie met de realiteit, grenzen (leren) stellen.

- 2 **Interventies zijn progressie bevorderend:** Supervisant bevredigt op de juiste wijze ontwikkelingsbehoeften waaraan tekort is ervaren, door het opheffen van de inperkende functie van de somberheid/angst en het alsnog opgang brengen van de verdere ontwikkeling. Supervisant probeert telkens een verband te ontdekken tussen emotie of niet gevoelde emotie en de afname of toename van somberheid. Supervisant heeft oog voor de onderliggende persoonlijkheidsstructuur. Wat progressie is kan per persoonlijkheidsstructuur iets anders betekenen. Voorbeelden (niet uitputtend):
Neurotische structuur
 - Exploreren van afgeweerde gevoelens, cliënt stil laten staan bij zijn beleving en binnenwereld.
 - Exploreren van de angst om te voelen.
 - Richten op milder maken van te strenge super ego eisen of te hoog ego ideaal.*High level borderline structuur*
 - Zelfbeheersing en regulatie van emotie bevorderen
 - Differentiëren en ambivalentie normaliseren
 - Onderscheid helpen maken tussen denken en voelen
 - Leren verdragen van beperkingen/ grenzen in de realiteit.*Low level borderline structuur*
 - Mentaliserend vermogen bevorderen middels niet wetende houding
 - Arousal en angst reguleren als dat te hoog is.
 - Transparant en actief aanwezig zijn in het contact.

Psychotische structuur

- Onderscheid helpen maken tussen buiten en binnenwereld.
- Onderzoeken welke mate van contact toch mogelijk is gegeven de angst en paranoïdie die zal blijven.

3 **CARE techniek:** Supervisant beheerst het CARE uitvragen van gebeurtenissen die relevant zijn voor de focus. Situaties die de cliënt inbrengt worden als het ware als een film in de kamer gebracht. Dat doet supervisant door ervoor te zorgen dat hij/zij de film voor zich gaat zien door op detail niveau de situatie uit te vragen (*concreet*), waarbij het gaat over het hier-en-nu (*actueel*); de situaties betreffen relaties met de aanwezige ander, relatie met de afwezige ander of relaties met jezelf (*relationeel*) met aandacht voor de gevoelde emoties (*Emotioneel*).

4 **Hanteren van bespreekniveau's:** Supervisant houdt de focus op het passende bespreekniveau en probeert een hoger bespreekniveau te bereiken. Voorbeelden:
Niveau 1: Supervisant exploreert klachten, stemmingswisselingen of de omslag naar een depressie en wat iemand kan doen om zich een beetje beter te voelen (zonder adviezen te geven, het in te vullen of opdrachten te geven).
Niveau 2: Supervisant exploreert het verband tussen levensomstandigheden, gevoelens (die meestal niet gevoeld worden) en somberheid, waarbij supervisant steeds probeert een zelfde soort thema of focus te vinden die de verschillende situaties met elkaar verbindt.

Niveau 3: Supervisant exploreert middels CARE het focus aan de hand van de interpersoonlijke thematiek die de cliënt inbrengt. Ook hiervoor geldt dat supervisant steeds probeert de verschillende interpersoonlijke gebeurtenissen te verbinden met het focus, met het (niet) gevoelde, afgeweerde of afgesplitste gevoel, en de somberheid.

Niveau 4: Supervisant hanteert explorerende vragen gericht op het ontdekken van een interpersoonlijk patroon in de verschillende hiervoor besproken interpersoonlijke problemen of gebeurtenissen, de relatie met het (niet) gevoelde, afgeweerde of afgesplitste gevoel, en de somberheid.

Niveau 5: Supervisant exploreert middels ego-sparende en steungevende vragen het eigen aandeel van de cliënt in het interpersoonlijke patroon en blijft de relatie met de stemming onderzoeken.

Niveau 6: Supervisant hanteert explorerende vragen naar hoe het patroon uit niveau 5 zo gekomen is vanuit de gedachte dat niemand zo geboren is. Hier krijgt het verleden dat in het heden nog actief is, voor het eerst echt een plaats en ruimte. Relatie met stemming moet steeds worden gelegd.

Niveau 7: Supervisant hanteert explorerende vragen naar hoe de cliënt gegeven de uitkomst van niveau 5 en 6, met zichzelf omgaat en hoe dat effect heeft op zijn stemming. Relatie met stemming moet steeds worden gelegd.